

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY

Al. J.Ch. Szucha 12A, 00-918 Warszawa

Wnioskodawca:**Rada Miasta Zakopane***reprezentowana przez:***prof. dr hab. Marka Chmaj, radcę prawnego***adres do doręczeń:*

Chmaj i Wspólnicy Sp.k.

ul. Flory 9 lok. 4, 00-586 Warszawa

Uczestnicy postępowania:

1. Sejm – organ, który uchwalił zaskarżoną ustawę
2. Rada Ministrów – organ, który wydał zaskarżone rozporządzenie
3. Prokurator Generalny

sygn. akt Tw 25/16

PISMO PROCESOWE WNIOSKODAWCY**w wykonaniu zarządzenia sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 22 lutego 2017 r. wzywającego do uzupełnienia braków formalnych wniosku**

Działając na rzecz Wnioskodawcy, **Rady Miasta Zakopane** (*pełnomocnictwo w aktach sprawy*), w odpowiedzi na zarządzenie sędziego Trybunału Konstytucyjnego Piotra Pszczołkowskiego z dnia 22 lutego 2017 r. (*doręczone pełnomocnikowi Wnioskodawcy dnia 27 lutego 2017 r.*), wydane w trybie art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz.U. z 2016 r., poz. 2072), wskazuję co następuje:

1. Wnioskodawca został wezwany w pkt 1 zarządzenia do wyjaśnienia, w jaki sposób art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2016 r., poz. 716 ze zm., dalej „Ustawa o podatkach”) narusza

art. 92 ust. 1, art. 167, art. 168 oraz art. 217 Konstytucji oraz doprecyzowania, które jednostki redakcyjne art. 167 Konstytucji zostały naruszone.

Wniosek Rady Miasta Zakopane dotyczy m.in. stwierdzenia, że art. 17 ust. 1 pkt 1 Ustawy o podatkach jest niezgodny z art. 92 ust. 1, art. 167, art. 168 i art. 217 Konstytucji. Wyjaśnienie, w jaki sposób wskazany przepis narusza przywołane wzorce kontroli konstytucyjności, zawarte jest w treści wniesionego do Trybunału Konstytucyjnego wniosku z dnia 30 listopada 2016 r., w szczególności na str. 41-46 wniosku.

Nadto, Wnioskodawca wyjaśnia, iż jako wzorzec kontroli konstytucyjności powołał art. 167 Konstytucji bez wskazania na kolejne ustępy tego przepisu, bowiem w jego ocenie naruszone zostały wszystkie jednostki redakcyjne art. 167, tj. ust. 1, ust. 2, ust. 3 i ust. 4.

W uzasadnieniu wniosku Wnioskodawca wskazał, że art. 17 ust. 1 pkt 1 Ustawy o podatkach jest niezgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji, m.in. dlatego, że w kontekście zaskarżonych wespół ust. 3 i ust. 4 tego przepisu, nie spełnia on wymogów sformułowania delegacji ustawowej, pozostawiając do uregulowania w rozporządzeniu niedookreślony zakres spraw, bez wskazania wyczerpujących wytycznych, jednocześnie niezawierając precyzyjnej regulacji na poziomie ustawowym. W odpowiedzi na przedmiotowe zarządzenie Wnioskodawca odwołuje się do uzasadnienia zawartego we wniosku, wyjaśniając krótko, iż zaskarżone art. 17 ust. 1 pkt 1, ust. 3 i ust. 4 Ustawy o podatkach nie mogą stanowić podstawy do wydania zgodnego z Konstytucją rozporządzenia, gdyż przepisy te są niekonstytucyjne per se. Przepis art. 17 ust. 1 pkt 1 Ustawy o podatkach nie chroni przed nadmiernym obostrzeniem wymogów pobierania opłaty miejscowej w akcie podustawowym (art. 92 ust. 1 Konstytucji). Zatem, niemożliwa jest realizacja celu tego przepisu, polegającego na upoważnieniu rady gminy do pobierania opłaty miejscowej na terenie danej miejscowości, w której panują korzystne warunki, przede wszystkim z punktu widzenia turystyki. W ocenie Wnioskodawcy, ustawodawca winien pozostawić rozporządzeniu uregulowanie jedynie minimalnych warunków (poziomów, wskaźników), które to warunki powinna najpierw precyzyjnie określić Ustawa o podatkach.

Przepis art. 17 ust. 1 pkt 1 Ustawy o podatkach narusza prawo gmin do pozyskiwania wpływów ze źródeł dochodów, jakimi są opłaty lokalne – opłaty miejscowe. Wskutek braku należytej regulacji w tym zakresie, gminom nie został

zapewniony udział w dochodach publicznych odpowiednio do przypadających im zadań (art. 167 ust. 1 i ust. 2 Konstytucji). Sprawy turystyki, której natężenie jest zwiększone na terenach gmin, których co do zasady opłata miejscowa winna dotyczyć, należą do zadań własnych gmin (art. 7 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.). Gminom, w których turystyka jest wysoko rozwinięta nie zapewniono możliwości pozyskiwania odpowiedniego finansowania realizacji tego zadania.

Brak precyzyjnej regulacji ustawowej odnoszącej się do możliwości pobierania opłaty miejscowej przekłada się na realny brak określenia źródła finansowania ww. zadań w samej Ustawie o podatkach – kwestia uregulowania zasad pobierania opłaty miejscowej została przekazana organowi władzy wykonawczej (art. 167 ust. 3 Konstytucji).

Konstytucja gwarantuje w art. 167 ust. 4, że zmiany w zakresie zadań i kompetencji jednostek samorządu terytorialnego następują wraz z odpowiednimi zmianami w podziale dochodów publicznych. W przypadku zaskarżonej regulacji, brak stabilności w możliwości pobierania opłaty miejscowej przekłada się na wahania dochodów gmin, za którymi nie podąża odpowiednia zmiana w zakresie zadań w obszarze turystyki.

W związku z zaskarżoną regulacją, gminy nie mogą realizować prawa do ustalania wysokości i pobierania opłaty miejscowej, która przysługiwałaby im w świetle celu Ustawy o podatkach, a który nie może być tymi środkami osiągnięty (art. 168 Konstytucji).

Powyższe świadczy również o naruszeniu art. 217 Konstytucji i wyrażonej tam zasady zupełności aktów regulujących nakładanie danin publicznych. Przepis art. 17 ust. 1 pkt 1 Ustawy o podatkach pozostawia poza uregulowaniem istotne elementy opłaty miejscowej, dotyczące przedmiotu tej daniny.

2. Wnioskodawca został wezwany w pkt 2 zarządzenia do wyjaśnienia, w jaki sposób art. 17 ust. 3 Ustawy o podatkach narusza art. 92 ust. 1, art. 167, art. 168 oraz art. 217 Konstytucji oraz doprecyzowania, które jednostki redakcyjne art. 167 Konstytucji zostały naruszone.

Wniosek Rady Miasta Zakopane dotyczy m.in. stwierdzenia, że art. 17 ust. 3 Ustawy o podatkach jest niezgodny z art. 92 ust. 1, art. 167, art. 168 oraz art. 217 Konstytucji. Wyjaśnienie, w jaki sposób wskazany przepis narusza przywołane wzorce kontroli konstytucyjności, zawarte zostało w treści wniesionego do

Trybunału Konstytucyjnego wniosku z dnia 30 listopada 2016 r., w szczególności na str. 41-46 wniosku.

Nadto, Wnioskodawca wyjaśnia, iż jako wzorzec kontroli konstytucyjności wskazał art. 167 Konstytucji bez wskazania na kolejne ustępy tego przepisu, bowiem w jego ocenie naruszone zostały wszystkie jednostki redakcyjne art. 167, tj. ust. 1, ust. 2, ust. 3 i ust. 4.

W odpowiedzi na zarządzenie Wnioskodawca odwołuje się do uzasadnienia zawartego we wniosku, dodatkowo wyjaśniając w odniesieniu do art. 17 ust. 3 Ustawy o podatkach, jak w pkt 1 powyżej.

3. Wnioskodawca został wezwany w pkt 3 zarządzenia do wyjaśnienia, w jaki sposób art. 17 ust. 4 Ustawy o podatkach narusza art. 92 ust. 1, art. 167, art. 168 oraz art. 217 Konstytucji oraz doprecyzowania, które jednostki redakcyjne art. 167 Konstytucji zostały naruszone.

Wniosek Rady Miasta Zakopane dotyczy m.in. stwierdzenia, że art. 17 ust. 4 Ustawy o podatkach jest niezgodny z art. 92 ust. 1, art. 167, art. 168 oraz art. 217 Konstytucji. Wyjaśnienie, w jaki sposób wskazany przepis narusza przywołane wzorce kontroli konstytucyjności, zawarte jest w treści wniesionego do Trybunału Konstytucyjnego wniosku z dnia 30 listopada 2016 r., w szczególności na str. 41-46 wniosku.

Nadto, Wnioskodawca wyjaśnia, iż jako wzorzec kontroli konstytucyjności wskazał art. 167 Konstytucji bez wskazania na kolejne ustępy tego przepisu, bowiem w jego ocenie naruszone zostały wszystkie jednostki redakcyjne art. 167, tj. ust. 1, ust. 2, ust. 3 i ust. 4.

W odpowiedzi na zarządzenie, Wnioskodawca odwołuje się do uzasadnienia zawartego we wniosku, wyjaśniając w odniesieniu do art. 17 ust. 4 Ustawy o podatkach, jak w pkt 1 powyżej.

4. Wnioskodawca został wezwany w pkt 4 zarządzenia do wyjaśnienia, w jaki sposób § 2 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie warunków, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową (Dz.U. 2007 Nr 249, poz. 1851 ze zm., dalej jako „Rozporządzenie”) narusza art. 167, art. 168 i art. 217 Konstytucji oraz doprecyzowania, które jednostki redakcyjne art. 167 Konstytucji zostały naruszone.

Wniosek Rady Miasta Zakopane dotyczy m.in. stwierdzenia, że § 2 pkt 1 Rozporządzenia jest niezgodny z art. 2 Konstytucji (zasada proporcjonalności),

art. 92 ust. 1 Konstytucji, art. 167, art. 168 i art. 217 Konstytucji oraz art. 17 ust. 1 pkt 1, ust. 3 i ust. 4 Ustawy o podatkach.

Wyjaśnienie, w jaki sposób wskazany przepis narusza wzorce kontroli konstytucyjności, o których mowa w pkt 4 zarządzenia, zawarte jest w treści wniesionego do Trybunału Konstytucyjnego wniosku z dnia 30 listopada 2016 r., w szczególności na str. 46-49 wniosku.

Nadto, Wnioskodawca wyjaśnia, iż jako wzorzec kontroli konstytucyjności wskazał art. 167 Konstytucji bez wskazania na kolejne ustępy tego przepisu, bowiem w jego ocenie naruszone zostały wszystkie jednostki redakcyjne art. 167, tj. ust. 1, ust. 2, ust. 3 i ust. 4.

W uzasadnieniu wniosku Wnioskodawca wskazał, że § 2 pkt 1 Rozporządzenia jest niezgodny z art. 167 ust. 1 Konstytucji, m.in. dlatego, że narusza prawo gmin do pozyskiwania wpływów ze źródeł dochodów, jakimi są opłaty lokalne – opłaty miejscowe. § 2 pkt 1 Rozporządzenia określa „minimalne warunki klimatyczne”, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 Ustawy o podatkach i § 1 pkt 1 Rozporządzenia, których spełnienie jest konieczne, jeżeli dana miejscowość chce pobierać opłatę miejscową. Tak określone warunki klimatyczne Rada Ministrów arbitralnie, bez podstawy w akcie ustawowym, uznała za „korzystne” w rozumieniu art. 17 ust. 1 pkt 1 Ustawy o podatkach.

Jak wyjaśnił Wnioskodawca we wniosku, określenie tych warunków wraz z określeniem rozumienia pojęcia „korzystne” winno nastąpić na poziomie ustawowym, tak jak wymaga tego zasada określoności aktów nakładających daniny (art. 217 Konstytucji). Przesłanka ta stanowi bowiem element przedmiotu „opodatkowania” opłatą miejscową (przedmiotem „opodatkowania” jest przebywanie w miejscowości posiadającej m.in. korzystne właściwości klimatyczne).

Brak należytej regulacji w tym zakresie przekłada się na wskazane wyżej naruszenia gwarancji zawartych w art. 167 Konstytucji. Wskutek braku należytej regulacji dotyczącej pobierania opłaty miejscowej, gminom nie został zapewniony udział w dochodach publicznych odpowiednio do przypadających im zadań (art. 167 ust. 1 i ust. 2 Konstytucji). Sprawy turystyki, której natężenie jest zwiększone na terenach gmin, których co do zasady opłata miejscowa winna dotyczyć, należą do zadań własnych gmin (art. 7 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.). Gminom, w

których turystyka jest wysoko rozwinięta nie zapewniono możliwości pozyskiwania odpowiedniego finansowania realizacji tego zadania.

Brak precyzyjnej regulacji ustawowej przekłada się na realny brak określenia źródła finansowania ww. zadań w samej Ustawie o podatkach – kwestia uregulowania zasad pobierania opłaty miejscowej została przekazana organowi władzy wykonawczej (art. 167 ust. 3 Konstytucji).

Konstytucja gwarantuje w art. 167 ust. 4, że zmiany w zakresie zadań i kompetencji jednostek samorządu terytorialnego następują wraz z odpowiednimi zmianami w podziale dochodów publicznych. W przypadku zaskarżonej regulacji, brak stabilności w możliwości pobierania opłaty miejscowej przekłada się na wahania dochodów gmin, za którymi nie podąża odpowiednia zmiana w zakresie zadań w obszarze turystyki.

W związku z zaskarżoną regulacją, gminy nie mogą realizować prawa do ustalania wysokości i pobierania opłaty miejscowej, która przysługiwałaby im w świetle celu Ustawy o podatkach, a który nie może być tymi środkami osiągnięty (art. 168 Konstytucji).

5. Wnioskodawca został wezwany w pkt 5 zarządzenia do wyjaśnienia, w jaki sposób § 2 pkt 1 Rozporządzenia narusza art. 17 ust. 1 pkt 1 Ustawy o podatkach.

Wniosek Rady Miasta Zakopane dotyczy m.in. stwierdzenia, że § 2 pkt 1 Rozporządzenia jest niezgodny z art. 2 Konstytucji (zasada proporcjonalności), art. 92 ust. 1 Konstytucji, art. 167, art. 168 i art. 217 Konstytucji oraz art. 17 ust. 1 pkt 1, ust. 3 i ust. 4 Ustawy o podatkach. Wyjaśnienie, w jaki sposób wskazany przepis narusza art. 17 ust. 1 pkt 1 Ustawy o podatkach, zawarte jest w treści wniesionego do Trybunału Konstytucyjnego wniosku z dnia 30 listopada 2016 r., w szczególności na str. 47-49 wniosku.

W uzasadnieniu wniosku Wnioskodawca wskazał w szczególności, że § 2 pkt 1 Rozporządzenia kreując niewynikające z art. 17 ust. 1 pkt 1 Ustawy o podatkach wymogi, jakie musi spełniać miejscowość, na terenie której można pobierać opłatę miejscową, zastąpił niejako regulację ustawową. Zaskarżone przepisy kreują niewynikające z Ustawy o podatkach wymogi, które musi spełniać miejscowość pobierająca opłatę miejscową. Jak wskazano w uzasadnieniu wniosku, zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 1 Ustawy o podatkach, rada gmin może wprowadzić opłatę miejscową. Opłatę tę pobiera się od osób fizycznych przebywających dłużej niż jedną dobę w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych – w

miejsowościach posiadających, m.in. korzystne właściwości klimatyczne. Ustawa wymaga zatem posiadania korzystnych właściwości klimatycznych przez daną miejscowość, a nie przez strefę, na terenie której położona jest ta miejscowość. Spełnienia tej ostatniej przesłanki wymaga zaś zaskarżony przepis Rozporządzenia. Art. 17 ust. 1 pkt 1 Ustawy o podatkach nie wymaga, by przesłanka korzystnych warunków klimatycznych była spełniona dla całej strefy (obszaru województwa lub kilku powiatów). Tym samym, § 2 pkt 1 Rozporządzenia jest niezgodny z art. 17 ust. 1 pkt 1 Ustawy o podatkach.

6. Wnioskodawca został wezwany w pkt 6 zarządzenia do wyjaśnienia, w jaki sposób § 2 pkt 1 Rozporządzenia narusza art. 17 ust. 3 Ustawy o podatkach.

Wniosek Rady Miasta Zakopane dotyczy m.in. stwierdzenia, że § 2 pkt 1 Rozporządzenia jest niezgodny z art. 2 Konstytucji (zasada proporcjonalności), art. 92 ust. 1 Konstytucji, art. 167, art. 168 i art. 217 Konstytucji oraz art. 17 ust. 1 pkt 1, ust. 3 i ust. 4 Ustawy o podatkach. Wyjaśnienie, w jaki sposób wskazany przepis narusza art. 17 ust. 3 Ustawy o podatkach, zawarte jest w treści wniesionego do Trybunału Konstytucyjnego wniosku z dnia 30 listopada 2016 r., w szczególności na str. 47-49 wniosku.

W tym zakresie Wnioskodawca powołuje się na dodatkowe wyjaśnienia zawarte w pkt 5 powyżej. Delegacja zawarta w przepisie art. 17 ust. 3 Ustawy o podatkach pozwoliła na uregulowanie w akcie podustawowym jedynie minimalnych warunków klimatycznych, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową. Niedopuszczalne było określenie przez Radę Ministrów w Rozporządzeniu, że korzystne warunki klimatyczne muszą panować na terenie całej strefy, w obrębie której położona jest dana miejscowość, w której pobierana jest opłata miejscowa.

7. Wnioskodawca został wezwany w pkt 7 zarządzenia do wyjaśnienia, w jaki sposób § 2 pkt 1 Rozporządzenia narusza art. 17 ust. 4 Ustawy o podatkach.

Wniosek Rady Miasta Zakopane dotyczy m.in. stwierdzenia, że § 2 pkt 1 Rozporządzenia jest niezgodny z art. 2 Konstytucji (zasada proporcjonalności), art. 92 ust. 1 Konstytucji, art. 167, art. 168 i art. 217 Konstytucji oraz art. 17 ust. 1 pkt 1, ust. 3 i ust. 4 Ustawy o podatkach. Wyjaśnienie, w jaki sposób wskazany przepis narusza art. 17 ust. 4 Ustawy o podatkach, zawarte jest w treści wniesionego do Trybunału Konstytucyjnego wniosku z dnia 30 listopada 2016 r., w szczególności na str. 47-49 wniosku.

W tym zakresie Wnioskodawca powołuje się na dodatkowe wyjaśnienia zawarte w pkt 5 powyżej. Delegacja zawarta w przepisie art. 17 ust. 4 Ustawy o podatkach pozwoliła na uregulowanie w akcie podustawowym jedynie minimalnych warunków klimatycznych, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową. Niedopuszczalne było określenie przez Radę Ministrów w Rozporządzeniu, że korzystne warunki klimatyczne muszą panować na terenie całej strefy, w obrębie której położona jest dana miejscowość, w której pobierana jest opłata miejscowa.

8. Wnioskodawca został wezwany w pkt 8 zarządzenia do przedstawienia najbardziej aktualnego, średniego, rocznego poziomu zanieczyszczenia powietrza dla Miasta Zakopane oraz w obrębie pozostałego obszaru województwa – niewchodzącego w skład miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy oraz aglomeracji – strefy małopolskiej, jak również wskaźników dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń powietrza, a zwłaszcza wymienienie tych wskaźników poziomów substancji w powietrzu w strefie małopolskiej, które mają bezpośredni wpływ na pozbawienie Miasta Zakopane możliwości pobierania opłaty klimatycznej.

W załączeniu Wnioskodawca przedstawia opracowanie własne obejmujące dane dotyczące jakości powietrza w Zakopanem, wskaźniki poziomów substancji, które mają bezpośredni wpływ na pozbawienie miasta Zakopane możliwości pobierania opłaty miejscowej oraz rozkład przestrzenny zanieczyszczeń wraz z rysunkami. Opracowanie uwzględnia wskaźniki poziomów substancji określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. z 2012 r., poz. 1031).

9. Wnioskodawca w pkt 9 zarządzenia został wezwany do wykazania, o ile zmniejszyły się dochody Miasta Zakopane z tytułu niepobierania opłaty klimatycznej od dnia wejścia w życie, tzn. 28 maja 2012 r., zmiany art. 87 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2016 r., poz. 672 ze zm.) do roku 2016.

W odpowiedzi Wnioskodawca wyjaśnia, że pomimo dokonania w 2012 r. niekorzystnej zmiany brzmienia art. 87 ustawy Prawo ochrony środowiska, o której mowa powyżej, w dalszym ciągu, systematycznie pobierał i pobiera opłaty miejscowe. Sama zmiana ww. przepisu i rozporządzenia określającego strefy, w których dokonuje się oceny jakości powietrza, jakkolwiek niekorzystna – wobec powiększenia terytorium strefy, w której dokonuje się oceny jakości powietrza dla

miejsowości Zakopane – nie miała zasadniczego wpływu na dochody Miasta z tytułu opłaty miejscowej. We wniosku Wnioskodawca wskazał, iż zarówno w okresie obowiązywania poprzedniego brzmienia art. 87 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz wydanego na jego podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z 6 marca 2008 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz.U. Nr 52, poz. 310), jak i obecnie, oceny spełnienia wymogów pobierania w miejscowości Zakopane opłaty miejscowej dokonuje się na podstawie, m.in. oceny jakości powietrza w całej strefie, obejmującej kilka powiatów. Pod rządami rozporządzenia z 2008 r. miejscowość Zakopane była położona na terenie strefy nowotarsko-tatrzańskiej, obejmującej powiaty nowotarski (m.in. Nowy Targ, Rabka-Zdrój, Szczawnica) oraz tatrzański (Zakopane, Biały Dunajec, Bukowina Tatrzańska, Kościelisko, Poronin). Obecnie, w świetle Rozporządzenia, miejscowość Zakopane położona jest na terenie strefy o jeszcze większym obszarze, bo obejmującym 15.100 km², tj. strefę małopolską, w tym 20 powiatów: Nowy Sącz, powiat bocheński, brzeski, chrzanowski, olkuski, oświęcimski, dąbrowski, tarnowski, limanowski, nowosądecki, gorlicki, krakowski, wielicki, miechowski, proszowicki, myślenicki, suski, wadowicki, nowotarski i powiat tatrzański. Tym samym, w świetle zaskarżonych przepisów, ocena spełnienia przesłanki istnienia korzystnych warunków klimatycznych na terenie danej miejscowości, w której ma być pobierana opłata miejscowa, polega na ocenie spełnienia wymogów w zakresie dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi – na terenie kilku lub kilkudziesięciu powiatów, a nie na terenie tej jednej miejscowości. Jakkolwiek, wpływy Miasta Zakopane z tytułu pobierania opłaty miejscowej od dnia wejścia w życie ww. zmiany, tzn. od 28 maja 2012 r. nie zmniejszyły się w związku z tą zmianą, to jednak cały czas istnieje obawa, że niekonstytucyjna regulacja stanie na przeszkodzie pobieraniu tej opłaty przez Radę Miasta Zakopane w sytuacji, gdy dojdzie do obniżenia jakości powietrza na terenie sąsiednich miejscowości i powiatów lub wprowadzenia bardziej restrykcyjnych wskaźników poziomów substancji w powietrzu, na które to czynniki Rada Miasta nie ma wpływu.

W załączeniu Wnioskodawca przedkłada zestawienie wpływów z opłaty miejscowej w latach 2011-2017 r. oraz treść obowiązującej uchwały nr XV/245/2015 Rady Miasta Zakopane z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie opłaty miejscowej (Dz.Urz. Woj. Małopolskiego z 2015 r., poz. 7299).

10. W pkt 10 zarządzenia Wnioskodawca został wezwany do doręczenia czterech kopii załączników.

Jakkolwiek w zarządzeniu nie wskazano, o które załączniki chodzi (zaś zarządzenie ma na celu – jak wskazano – uzupełnienie braków formalnych wniosku), zatem Wnioskodawca dołącza cztery kopie załączników dołączonych do wniosku oraz pięć kopii załączników do niniejszego pisma.

RADCA PRAWNY

Prof. dr hab. Marek Chmaj
WA-4735

Załączniki:

1. Zestawienie wpływów z opłaty miejscowej w latach 2011-2017 r.,
2. Uchwała nr XV/245/2015 Rady Miasta Zakopane z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie opłaty miejscowej,
3. Opracowanie własne dotyczące jakości powietrza w strefie oraz miejscowości Zakopane,
4. 4 kopie załączników dołączonych do wniosku,
5. 5 odpisów niniejszego pisma wraz z załącznikami.